

Arrest

nr. 70 873 van 28 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 september 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 augustus 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 november 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat . A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 31 juli 2007 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard. Op 22 februari 2008 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 7 juli 2011 werd verzoeker aangetekend opgeroepen voor een gehoor (nieuw element) op 28 juli 2011.

1.3. Op 30 augustus 2011 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 30 augustus 2011 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u de Iraakse nationaliteit bezitten, Armeens christen zijn en in 1981 geboren zijn in Zakho in de provincie Dohuk (Noord-Irak). In 1991 zou u met uw familie naar Mosul (Centraal-Irak) zijn verhuisd omdat uw vader in Zakho problemen kende met een lid van de Koerdische veiligheidsdienst (Asayesh) die hem vals beschuldigde van samenwerking met de voormalige Baath-overheid en spionage.

U zou tot aan uw vertrek uit Irak in Mosul hebben gewoond. In 2007 zou u met uw broer A(...) korte tijd op de luchthaven van Mosul hebben gewerkt. Jullie zouden er in opdracht van een Iraakse ondernemer kogelvrije ruiten in voertuigen geïnstalleerd hebben. Tengevolge hiervan zouden jullie bedreigd zijn. Op 6 juli 2007 zou uw broer A(...) voor jullie huis in Mosul zijn doodgeschoten. Op 10 juli 2007 zou u Irak hebben verlaten en via Turkije naar België zijn gekomen. Op 31 juli 2007 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 12 december 2007 werd u gehoord door het Commissariaat-generaal. Op 22 februari 2008 besloot de Commissaris-generaal u de status van subsidiaire bescherming toe te kennen op basis van art 48/4§2c van de gecoördineerde Vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-generaal raakte onlangs echter op de hoogte van nieuwe elementen aangaande uw vluchtelingenstatus. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat u naar Zakho (Noord-Irak) bent teruggekeerd en er op 1 september 2010 in Zakho in het huwelijk trad met Soseek Wortan Abdo, een Armeens meisje dat in Zakho woont. Deze gegevens kwamen aan het licht nadat in België voor uw echtgenote gezinshereniging werd aangevraagd.

Op 28 juli 2011 werd u door het Commissariaat-generaal opgeroepen voor gehoor om na te gaan of u een vestigingsalternatief heeft in Zakho (Noord-Irak) en u aldus niet langer de status van subsidiaire bescherming dient te worden toegekend.

B. Motivering

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u sinds u de status van subsidiaire bescherming werd toegekend twee keer (april 2009 en augustus 2010) naar Zakho terugkeerde en met uw eigen Iraaks paspoort Irak bent binnengereisd (zie gehoorverslag CGVS, p.2). Uw terugkeer naar Zakho zet de geloofwaardigheid van de door u in 2007 voor het Commissariaat-generaal aangehaalde problemen in Zakho op de helling.

In april 2009 zou u een eerste keer naar Zakho zijn teruggekeerd om er te huwen. Het huwelijk zou toen niet hebben plaatsgevonden omdat de grootvader van uw echtgenote overleden was. U verklaarde in 2009 ongeveer drie weken bij uw toekomstige schoonfamilie in Zakho te hebben gewoond. In 2010 zou u iets meer dan een maand bij uw schoonfamilie in Zakho hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p.2-3). Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat uw terugkeer, uw verblijf en uw huwelijk in Zakho de geloofwaardigheid van uw vrees voor uw vervolging ten aanzien van uw geboorteregio- u vreest represailles vanwege de persoon met wie uw vader in 1991 problemen heeft gekend- serieus in het gedrang brengt.

Aangaande uw verklaring als zou u zich tijdens uw verblijf in Zakho hebben moeten schuilhouden bij uw schoonfamilie en uw familie het huwelijk in Zakho niet zou hebben kunnen bijwonen omdat zij zich niet naar Zakho kunnen verplaatsen, uit vrees voor problemen, dient het volgende te worden opgemerkt (zie gehoorverslag CGVS, p.3 en p.7 en p.9). Ten eerste dient te worden vastgesteld dat de door u aangehaalde problemen in Zakho dateren van 1991, en u geen enkel element naar voor bracht waaruit blijkt dat u of uw familieleden sindsdien hierdoor problemen hebben ondervonden. Het feit als zou uw familie sinds de val van het Baath-regime in 2003 hierdoor geen enkel problemen heeft ondervonden, wijst er in de huidige context niet op dat uw familie gevisieerd wordt (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Temeer daar het na de val van het Baath-regime (2003) gemakkelijker werd om zich tussen het Koerdisch autonoom gebied en Centraal-Irak te verplaatsen. De informatie waarop het CGVS zich hiervoor baseert bevindt zich in het administratief dossier.

Voorts dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen omtrent de identiteit van de persoon met wie uw vader in het verleden kende en voor wie u thans een vrees koestert uitermate vaag zijn. Het zou gaan om een lid van de Koerdische veiligheidsdienst (Asayesh). Gevraagd naar de naam van deze persoon diende u het antwoord schuldig te blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Evenmin wist u te vertellen waar deze persoon woonde dan wel of hij actueel nog bij de Koerdische veiligheidsdienst werkzaam is (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Voorts wist u niet waar hij vroeger werkzaam was dan wel welke functie bij de Asayesh hij bekleedde (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Voorts is het merkwaardig dat u in 2007 voor het CGVS verklaarde dat hij van de Sindi stam was (zie gehoorverslag CGVS, 12/12/2007, p.3). Toen hiernaar werd gevraagd tijdens het interview op 28 juli 2011 zei u dat hij tot de

Ajam stam of tot de Sindi stam behoorde, maar u het niet precies meer wist (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Bovenstaande vaagheden zijn uitermate merkwaardig en brengen de geloofwaardigheid van uw verklaringen in het gedrang.

Voorts kon u niet antwoorden toen u werd gevraagd of er actueel in deze zaak tegen uw vader een beschuldiging loopt (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Evenmin slaagde u erin te antwoorden toen u werd gevraagd uitleg te verschaffen over de concrete problemen die uw vader voor zijn vertrek naar Mosul heeft gekend (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Dat u hierover geen informatie kan verschaffen is opmerkelijk daar deze problemen de aanleiding waren voor jullie vertrek uit Zakho in 1991.

Uit uw verklaringen blijkt dat u nog steeds contact heeft met uw familie in Irak (zie gehoorverslag CGVS, p.5). Het feit dat u zich niet grondig informeerde over de identiteit van de persoon of personen die u vreest dan wel over de concrete problemen die uw vader in 1991 heeft gekend doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw vrees. U verklaarde immers tengevolge de problemen van uw vader in 1991 niet naar Zakho te kunnen terugkeren (zie gehoorverslag CGVS, p.13).

Volledigheidshalve dient te worden opgemerkt dat u geen enkel begin van bewijs neerlegde aangaande de door u aangehaalde problemen van uw vader in 1991 dan wel van het feit als zou uw familie tengevolge hiervan nog gevisieerd zijn.

Rekening houdend met bovenstaande elementen dient te worden besloten dat u niet aannemelijk maakte thans in Noord-Irak (Zakho) gevisieerd te zijn omwille van de problemen van uw vader in 1991. In het licht van bovenstaande is het weinig geloofwaardig dat u zich bij uw terugkeer naar uw geboorteregio in 2009 en 2010 zou hebben moeten schuilhouden in Zakho.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen aangaande uw huwelijk (zo werd uw huwelijk o.m. voltrokken in de kerk in Zakho, gevolgd door een feestje in aanwezigheid van uw schoonfamilie, burens en christelijke vrienden) en de door u neergelegde foto's van uw bruiloft moeilijk te rijmen vallen met uw verklaring als zou u zich hebben moeten schuilhouden (zie gehoorverslag CGVS, p.3-4).

Bovendien wordt op uw huwelijksakte 'Zakho' vermeld als uw woonplaats. Dit is uitermate vreemd aangezien u steeds heeft beweerd sinds 1991 in Mosul te zijn gedomiciëerd. Uw verklaring als zou er Zakho op uw huwelijksakte staan omdat u bij uw schoonfamilie in Zakho woonde is weinig overtuigend en valt wederom moeilijk te rijmen met het feit als zou u in Zakho ondergedoken hebben moeten leven (zie gehoorverslag CGVS, p.12).

Tijdens het interview voor het CGVS werd u verder gevraagd naar de namen van uw getuigen bij uw huwelijk. U verklaarde toen dat u een getuige had die A(...)Z of A(...)D werd genoemd. Later zei u dat uw getuige A(...)Z was. Deze persoon zou een familielid van uw echtgenote uit Karamless zijn geweest. U verklaarde naast A(...)Z nog een andere getuige te hebben gehad, wiens naam u niet kende (zie gehoorverslag CGVS, p.11-12). Deze persoon zou door uw schoonvader geregeld zijn. Bij bovenstaande dient te worden opgemerkt dat uit de vertaling van de door u neergelegde huwelijksakte blijkt dat deze getekend is door een getuige met dezelfde naam als één van uw broers, met name A(...) Y(...) G(...). Dit is opmerkelijk aangezien u verklaarde dat uw familieleden en dus ook uw broer niet op uw huwelijk in Zakho aanwezig konden zijn omwille van de problemen. Tijdens het interview voor het CGVS werd u geconfronteerd met bovenstaande vaststelling. U verklaarde toen het volgende: "Misschien is dit een persoon met dezelfde naam als mijn broer" en zei u dat vele namen op elkaar lijken. Wat er ook van moge zijn, het is uitermate merkwaardig dat u nooit zou zijn opgevallen dat één van uw twee getuigen identiek dezelfde naam draagt als deze van uw broer (zie gehoorverslag CGVS, p.12).

Tot slot dient in dit verband te worden opgemerkt dat het door u neergelegde document neer waarin staat dat u op 1 oktober 2010 aan uw advocaat in Irak een volmacht gaf om uw papieren (o.m. visum) te regelen en waarmee u wenst u aan te tonen dat u zich tengevolge uw problemen moeilijk kon verplaatsen niets wijzigt aan bovenstaande appreciatie. U maakte immers niet aannemelijk momenteel in Noord-Irak (Zakho) te zijn gezocht.

Voor wat betreft uw verklaring als zou het voor christenen in Noord-Irak niet goed zijn, dient verder het volgende te worden opgemerkt (zie gehoorverslag CGVS, p.4 en p.9). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd blijkt dat er geen doelgerichte noch systematische vervolging van christenen plaatsvindt in de drie noordelijke provincies (Dohuk, Erbil en Sulejmanija). Bovendien blijkt uit informatie dat het voor christenen die in Dohuk (Zakho) zijn geboren in het algemeen gemakkelijk is om zich in Dohuk te hervestigen. Bovendien spreekt u de taal van de regio (Badini) en woont uw echtgenote en uw schoonfamilie in Zakho. Alsook kende u in Zakho nooit noemenswaardige problemen omwille van uw geloofsovertuiging. Uw verklaring als zouden christenen als 'tweederangsburgers' worden beschouwd is onvoldoende om te kunnen besluiten dat u zich niet in Noord-Irak (Zakho) zou kunnen hervestigen (zie gehoorverslag CGVS, p.9).

Tot slot dient te worden opgemerkt dat uit een analyse van de situatie in Irak blijkt dat er op dit ogenblik in Noord-Irak (Dohuk, Erbil en Suleymania) geen reëel risico van ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestaat. Zoals blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie in het administratief dossier aantreft, is de situatie op dit ogenblik niet van die aard dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van veralgemeend, willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit bovenstaande dient te worden geconcludeerd dat u door uw persoonlijk gedrag (terugkeer en huwelijk in Zakho); het feit dat u niet aannemelijk maakte thans in Noord-Irak (Zakho) te zijn gezocht en u -zoals blijkt uit informatie- als christen een intern vestigingsalternatief heeft in Noord-Irak (Zakho), u de status van subsidiaire bescherming dient te worden ingetrokken.

De overige door u neergelegde documenten die u in het kader van uw interview op 28 juli 2011 neerlegde, met name uw paspoort, een bewijs van uw inschrijving in het Vreemdelingenregister, een kopie van het paspoort van uw echtgenote en een document aangaande de visumaanvraag voor uw echtgenote, niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen ombuigen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6, eerste lid, 7° van de Vreemdelingenwet meen ik dat uw subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht, bevestigt verzoeker dat hij twee keer teruggekeerd is naar Noord-Irak, Zakho, waarbij hij de tweede keer in het huwelijk trad, hij bij zijn schoonfamilie verbleef en niet veel op straat kwam, hij verliefd was en niet heeft stilgestaan bij de gevaren. Hij vervolgt dat hij nog steeds vrees koestert voor vervolging vanwege de persoon met wie zijn vader in 1991 problemen heeft gekend, problemen die nog steeds actueel zijn maar moeilijk te bewijzen zijn, en dat hij zich tijdens zijn verblijf heeft moeten schuilhouden en zijn familie zijn huwelijk niet heeft kunnen bijwonen omdat ze zich niet kunnen verplaatsen naar Zakho. Verzoeker betoogt dat Zakho wel vermeldt staat als zijn woonplaats op de huwelijksakte, niettegenstaande hij er geen residentie heeft, doch dat dit te verklaren is door het feit dat hij bij zijn schoonfamilie logeerde. Verzoeker bevestigt tevens dat zijn familie niet aanwezig was bij het huwelijk en zijn getuige, met dezelfde naam als één van zijn broers, geen familie van hem is. Dat hij zich moeilijk kon verplaatsen in zijn thuisland blijkt tevens uit de volmacht die hij aan een advocaat heeft moeten geven, aldus verzoeker. Tot slot stelt verzoeker dat het voor christenen niet gemakkelijk leven is in Noord-Irak aangezien zij ernstige discriminatie ondervinden en is hij van mening dat er voor hem, zoals initieel beslist, een reëel risico op ernstige schade bestaat in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Aan het verzoekschrift worden volgende stukken toegevoegd: een onvertaald document, volgens verzoeker een volmacht aan zijn advocaat; drie artikels over de veiligheidssituatie in Irak en twee bladzijden uit het algemeen ambtsbericht Irak van oktober 2010.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt de subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken omdat verzoeker twee keer terugkeerde naar Zakho (april 2009 en augustus 2010) en met zijn eigen paspoort Irak is binnen gereisd, zodat zijn terugkeer de geloofwaardigheid van de door hem in 2007 voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangehaalde problemen in Zakho op de helling zet.

2.3. Artikel 55/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), bepaalt het volgende :

“De subsidiaire beschermingsstatus die werd toegekend aan een vreemdeling wordt opgeheven wanneer de omstandigheden op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend, niet langer bestaan of zodanig zijn gewijzigd dat deze bescherming niet langer nodig is. Er dient hierbij te worden nagegaan of de verandering van de omstandigheden die hebben geleid tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus een voldoende ingrijpend en niet voorbijgaand karakter heeft om het reëel risico op ernstige schade weg te nemen.”

2.3.1. In casu dient te worden vastgesteld dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 22 februari 2008 aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toekende omdat uit

een grondige analyse van de actuele situatie in Irak blijkt dat er in Centraal-Irak een reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict en gezien verzoekers afkomst uit Mosul, zijn positie en situatie in Irak, zijn hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht.

2.3.2. Thans blijkt echter dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een reëel binnenlands vluchtalternatief voor handen was/is, met name Zakho, de plaats waar verzoeker geboren werd en die de familie zou hebben verlaten voor Mosul na problemen die de vader kende in 1991 en waar verzoeker naar terugkeerde in 2009 en 2010 alwaar hij bij zijn schoonfamilie verbleef en op 1 september 2010 in het huwelijk trad.

De Raad wijst op artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet waaruit blijkt dat *“Er (...) geen behoefte (is) aan bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees bestaat voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade, en indien van de verzoeker redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. (...)”*

2.3.3. In de mate verzoeker bevestigt dat hij nog steeds vrees voor vervolging koestert vanwege de persoon met wie zijn vader in 1991 problemen heeft gekend en dat hij bijgevolg, omdat hij de zoon is van zijn vader ook problemen heeft, beperkt hij zich tot blote beweringen. Immers, verzoeker brengt geen enkel concreet element aan waaruit deze problemen zouden blijken, hij kan zelfs geen uitleg verschaffen over de concrete problemen die zijn vader voor zijn vertrek naar Mosul in 1991 zou hebben gekend, hij blijft voorts zeer vaag over de persoon met wie zijn vader problemen zou hebben gekend, en hij legt geen enkel begin van bewijs voor waaruit de problemen van 1991 en de actualiteit daarvan zouden kunnen worden afgeleid, terwijl redelijkerwijs mag verwacht worden dat indien hij zich eveneens geïnteresseerd voelt, hij zich alvorens twee keer naar Zakho af te reizen wel de nodige informatie zou hebben opgevraagd over de huidige positie van de belager van zijn familie. De Raad is derhalve van oordeel dat verzoeker zijn problemen in Zakho niet aannemelijk maakt. Dat hij zich heeft moeten schuilhouden bij zijn schoonfamilie zijn blote beweringen en zijn terugkeer naar Zakho zonder zich te informeren over de beweerdde problemen van 1991 staat haaks op een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Hetzelfde geldt voor de vaststellingen dat verzoeker in de kerk in Zakho huwde, gevolgd door een feestje in het bijzijn van burens en christelijke vrienden. Daarenboven vermeldt de huwelijksakte als woonplaats van verzoeker Zakho. Zijn verklaring dat hij bij zijn schoonouders inwoonde maar aldaar geen residentie heeft wijzigt niets aan de vaststellingen dat verzoeker zijn vervolgingsvrees voor Zakho niet aannemelijk heeft gemaakt.

2.3.4. In de mate verzoeker nog beweert dat zijn familie het huwelijk niet heeft kunnen bijwonen omwille van de problemen, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissing wordt gewezen op de vaststelling dat de getuige van het huwelijk dezelfde naam heeft van verzoekers broer zodat ook aan deze bewering weinig geloof kan worden gehecht. Dat deze getuige met dezelfde naam als zijn broer geen familie is, is evenmin geloofwaardig. Hoe dan ook, de Raad herhaalt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade dient te koesteren voor de beweerdde problemen die zijn vader zou hebben gekend in 1991 in Zakho. Wat de volmacht betreft dient te worden vastgesteld dat dit document in het Arabisch wordt ingediend zonder vertaling zodat de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud. Bij gebrek aan een voor eensluidend verklaarde vertaling in de taal van de rechtspleging wordt dit document niet in overweging genomen in toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Daarenboven toont een volmacht aan zijn advocaat “om zijn papieren te regelen” de beweerdde vervolgingsfeiten en de actualiteit daarvan niet aan. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

2.4. Waar verzoeker poneert dat het voor christenen in Noord-Irak niet gemakkelijk is om te leven en zij ernstige discriminatie ondervinden en hij hiertoe verwijst naar drie artikels en het algemeen ambtsbericht van oktober 2010, dient te worden vastgesteld dat de drie artikels de situatie in Centraal-Irak betreffen en in het ambtsbericht duidelijk wordt vermeldt dat *“de veiligheidsorganisaties in de Koerdische regio doorgaans wel in staat (zijn) bescherming te bieden aan burgers”*. In de mate het ambtsbericht vermeldt dat volgens bronnen discriminatie van personen behorend tot de religieuze minderheidsgroep door overheidsfunctionarissen zowel in Centraal-Irak als in Noord-Irak voorkwam wijst de Raad erop dat verzoeker eraan voorbij gaat dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissing daar wel rekening

mee gehouden heeft waar het volgende wordt overwogen: *“Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd blijkt dat er geen doelgerichte noch systematische vervolging van christenen plaatsvindt in de drie noordelijke provincies (Dohuk, Erbil en Suleymania). Bovendien blijkt uit informatie dat het voor christenen die in Dohuk (Zakho) zijn geboren in het algemeen gemakkelijk is om zich in Dohuk te hervestigen. Bovendien spreekt u de taal van de regio (Badini) en woont uw echtgenote en uw schoonfamilie in Zakho. Alsook kende u in Zakho nooit noemenswaardige problemen omwille van uw geloofsovertuiging. Uw verklaring als zouden christenen als ‘tweederangsburgers’ worden beschouwd is onvoldoende om te kunnen besluiten dat u zich niet in Noord-Irak (Zakho) zou kunnen hervestigen (zie gehoorverslag CGVS, p.9).”*

Dienaangaande wijst de Raad er nog op dat de wetgever zich voor artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet inspireerde op artikel 3 EVRM (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2478/001, 86). Bijgevolg kan voor de interpretatie van artikel 48/4 § 2, b nuttig worden verwezen naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) betreffende artikel 3 EVRM. Algemeen kan worden gesteld dat ook het Hof het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Een blote bewering of een eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu> RvS 25 september 2002, nr. 110.626). Daarenboven kan slechts gewag worden gemaakt van een schending van artikel 3 EVRM indien de slechte behandeling een *“minimum level of severity”* bereikt, waarvan de beoordeling afhankelijk is van alle omstandigheden van de zaak (zie EHRM, *Ierland t. Verenigd Koninkrijk*, 18 januari 1978, § 162). In acht genomen wat vooraf gaat en mede gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde een reëel risico op ernstige schade bestaat bij terugkeer naar Zakho.

2.5. Zo verzoeker van mening is dat er voor hem een reëel risico op ernstige schade bestaat in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet gaat hij eraan voorbij dat hem de subsidiaire bescherming werd toegekend op basis van zijn (beweerde) afkomst uit Mosul.

Verzoeker heeft een verblijfsalternatief in Zakho. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie in het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat de situatie in Zakho op dit ogenblik niet van die aard is dat er voor burgers sprake kan zijn van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van veralgemeend, willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

2.6. De Raad besluit dat uit bovenstaande dient te worden geconcludeerd dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht besluit dat in hoofde van verzoeker door zijn persoonlijk gedrag (terugkeer en huwelijk in Zakho), het feit dat hij niet aannemelijk maakte thans in Noord-Irak (Zakho) te zijn gezocht en hij -zoals blijkt uit informatie- als christen een intern vestigingsalternatief heeft in Noord-Irak (Zakho), de status van subsidiaire bescherming dient te worden ingetrokken.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS